

Internet electoral

Mai întâi i-am suspectat pe pesediști. Prea erau mulți care ba îl apărau pe Geonă, așa din pământ, din iarbă verde, ba îi găseau justificări lui Iliescu. Mai apoi, am fost convins că trebuie să fie mâna pediștilor când președintele Băsescu era periat ba pe-un forum, ba pe altul. Nici apărătorii lui Vadim et co. nu se lăsau mai prejos și citeam despre cât de mult îl respectă ba unul, ba altul pe președintele naționaliștilor. Iar acum, ei bine, acum avem dovada că nici peneliștii nu-s mai prejos. Cum, necum (vreun *forward* binevoitor?) jurnaliștii de la un ziar din capitală au intrat în posesia unor emailuri trimise de președintele Cluburilor Studentești Liberale, Liviu Jicman, prin care li se cerea tinerilor liberali să invadeze forumurile de pe internet ale ziarelor și posturilor de televiziune. Jicman le cere colegilor de partid nu numai să se implice și să apere poziția oficială a partidului lor, o cerință pe care, pînă la urmă, aș fi găsit-o justificată din partea unui lider care înțelege rolul propagandei, dar le și spune exact ce să scrie pe respectivele forumuri. Cu alte cuvinte, președintele studenților liberali nu are încredere că membrii organizației pe care o conduce pot să răspundă inteligent și urmînd, sigur că da, linia oficială a partidului, unor acuze care li se aduc liberalilor. Nu, el crede că ei au nevoie să fie păstoriți și se asigură că are control absolut.

Controlul absolut asupra mass-media, asupra opiniei publice, dar și asupra întregii populații este acum marele pariu al cercului politic la care asistăm cu toții, neputincioși și cu călușuri în gură în ultimele săptămîni. Pariul intrării în Uniunea Europeană odată cîștigat, beneficiile pe care aceasta le va aduce tuturor celor aflați la locul potrivit la

momentul potrivit este acum miza cea mare a bătăliei dintre Cotroceni și Piața Victoriei, dintre Aleea Modrogan și Strada Kiseleff. Scandalul la care asistăm în aceste zile nu mai are absolut nimic de a face cu interesul național, ci este unul al orgoliilor și al proeminenței interesului personal.

Și cu toate acestea, marea bătălie se duce la strânsul de voturi. Orice loc în Parlamentul României sau în cel al Europei, orice poziție, oricât de umilă în administrațiile locale va conta enorm în geografia economică a grupărilor politice pe următorii patru ani. Iar pentru a ocupa locul plătit cu bani grași din taxele românilor trebuie să îi convingi să se mai lase păcăliți încă o dată. Uninominal sau pe liste de partid, votul e important. El va asigura buna continuare a afacerilor membrilor marcați de partide, care au nevoie ca de aer de schimbarea periodică și la intervale cât mai scurte a mașinii de serviciu (care nu e folosită numai pentru transportul onor deputatului sau senatorului, onor primarelui sau vicelui în „teritoriu” – ce eufemism simplist pentru desemnarea întâlnirilor reprezentanților noștri cu *alegătorii!*), de menținerea standardului de viață al familiei, al familiei amantei și al rudelor de gradul întâi, șamd, șamd.

Miza, așadar e mare. Bătălia pe „teritoriul” abstract și anonim al internetului devine astfel una esențială. Aici se pot crea favoriți, se pot schimba opinii, se pot altera procentaje. Partidele politice au observat corect: scrisul de opinii pe internet e ieftin, reprezintă un spațiu electoral excelent, o poți face ori de câte ori, sub varii pseudonime și nici măcar nu trebuie să știi să scrii. Ba e și mai bine dacă ești agramat pentru că îi convinge pe cei care te citesc că ești bine-intenționat și „din popor”. Ce metodă mai bună de a da în cel de care nu-ți place sau de-a te porcăi ca la ușa cortului cu adversarii politici (și ei deghizați sub pseudonime inocente, precum personajele din *D’ale Carnavalului* sub

măștile care le sînt ridicate de pe fețe în mod constant, sau pe care și le ridică singuri), sau de a-ți vîntura, pur și simplu, frustrările? Și nu va trece mult pînă cînd cel ce va cîștiga bătălia internetului și a forumurilor o va cîștiga și pe cea de la urne.

© 2007 George Șipoș